

Śpiewnik Mickiewiczowski

opracował

Edmund Urbanek

w łatwym układzie na fortepian lub harmonium
i do śpiewu na 1, 2 i 3 głosy.

Lwów

Skład główny w księgarni Seyfartha & Czajkowskiego.

Nakładem i drukiem Zygmunta Golloba.

ZESZYT I.

Kantata
Willa
Alpuhara [melodya I.]
O żołnierzu tułaczem

ZESZYT II.

Słowiczku mój.
Chór strzelców
Alpuhara [melodya II.]
Pieśń Filaretów
Pieśń z wioły
Pierwiosnek
Zosieńka
Pożegnanie.

Słowiczku mój!

Melodya A. Mickiewicza, wyjęta ze zbiorów Muzeum narodowego w Raperswylu.

Moderato
Słowa A. Mickiewicza.
Układ E. U.

Splew na 1 lub 2 głosy.
mf Sło-wicz-ku mój, a leć a piej, a leć a piej na pe-że-gna-nie piej! *pp* *mf* Speł-

Akomp.

nio-nym snom wy-la-nym łom, skoń-cho-nej piosn-ce tej, *f* Sło-wicz-ku mój, swe piór-ka zzuł, *p* swe

piór-ka zzuł, so-ko-le skrzy-dła weź! *f* I w o-strzu szpon zo-ło-to stron da-

widz-ki hymn tu nieś! Bo padł już los i wy-szedł głos I taj-ne brze-mię

lat. Wy-da-ło plód i stał się cud I roz-ra-du-je świat.

Chór strzelców.

Słowa A. Mickiewicza.
Melodya Webera.
Układ E. U.

Śpiew na 1 lub 2 głosy *zwawo* *f*

Śród o-pok i ja-rów i plo-nów i gło-gów Przy

Akomp.

dźwię-ku o-ga-rów i ru-sznic i ro-gów, Na ko-niu, co

w cwa-le So-ko-li ma lot, I z bro-nią, co w strza-le hucz-niej-sza nad grzmot I

z bro-nią, co w strza-le hucz-niej-sza nad grzmot. *p* Da-lej-że, da-lej-że,

da-lej-że, da-lej-że z tro-pu w trop, z tro-pu w trop! *f* *p* Da-lej-że, da-lej-że.

da-lej-że, da-lej-że z tro-pu w trop, z tro-pu w trop! Hop hop hop hop hop hop!

Alpuhara.

Melodya II-ga, na jeden głos.

Słowa A. Mickiewicza.
Układ E. U.

Umiarkowanie.

Spiw. *p* Już w gru-zach le-żą Mau-rów po-sa-dy, Na-ród ich dźwi-ga-że-

Akomp.

la-za: Bro-nią się je-szcze twier-dze Gre-na-dy, A-le w Gre-na-dzie za-

ra-za. *mf* Bro-ni się je-szcze z wież Al-pu-ha-ry Al-man-zor z gar-stką ry-ce rzy,

p Hi-szpan pod mia-stem za-tknął szta-nda-ry, Ju-tro do sztur-mu u-de-rzy.

Pieśń filaretów.

Układ E. U.

Szpiew na 2 głosy. *Ochoczo.* *p*

Precz precz od nas smu-tek z czo-ła, Gdy pio-sen-ka brzmi do-ko-ła,

Akomp.

Niech we-so-ły z przy-ja-cio-ły Szyb-ko mi-ja czas. Niech we so-ły

z przy-ja-cio-ły, Szyb-ko mi-ja czas.

Słowa A. E. Odyńca, nieco zmie-
niane dla użytku szkolnego.

Pieśń z wieży.

Sopran solo, lub chór unisono, albo na 2 głosy.

Słowa A. Mickiewicza.
Melodya J. Komorowskiego.
Układ E. U.

Szpiew. *Fornatu, z uczuciem.* *p*

Któż me we-stchnie-nia, kto me łyzy po-li czy? Czy już tak dłu-gie

Akomp.

prze- pla- ka- ła- ni- ta? Czy ty- le w pier- siach i o- czach go- ry czy

że od mych we- stchnień po- rdza- wia- ła kra- ta? Gdzie ła- u- pa- dnie

w zi- mny gład prze- cie- ka Jak gdy- by w ser- ce do- bre- go czło- wie- ka.

Zosieńka.

(O piosnce tej wspomina A. Mickiewicz we wstępie do „Pana Tadeusza“).

Melodya ludowa.
Układ E. U.

Ochoczo.

Śpiew. Na- sza Zo- sień- ka ro- bo- cza by- ła; I prze- dzie
Wzię- wszy kę- dziół- kę, po wsi cho- dzi- ła.

Akomp.

zwalniać.

i mo- ta; To na- szej Zo- sień- ki ro- bo- ta.

Pierwiosnek.

(Na dwa głosy żeńskie, a capella.)

Słowa A. Mickiewicza.
Muzyka E. Urbana.

Umiarkowanie.

1 głos. *p* Z nie-bie-skich naj-rań-szą pio-snek; Le-dwie za-dzwo-nił sko-wro-

2 głos. *p* Z nie-bie-skich naj-rań-szą pio-snek; Le-dwie za-dzwo-nił sko-

nek; *mf* Naj-rań-szy kwia-tek pier-wio-snek bły-snął ze zło-tych ob-sło-nek

wro-nek naj-rań-szy kwia-tek pier-wio-snek bły-snął ze zło-tych ob-sło-nek bły-snął;

mf Naj-rań-szy kwia-tek pier-wio-snek bły-snął ze zło-tych ob-sło-nek

Naj-rań-szy kwia-tek pier-wio-snek bły-snął ze zło-tych ob-sło-nek.

p Ach wce-śnie kwia-tku je-szcze pół-noc mro-zem

mf Za-wce-śnie kwia-tku za-wce-śnie je-szcze pół-noc mro-zem

dmu-cha, Z gór nie-ze-szły bia-łe ple-śnie, Da-bro-wa je-szcze nie su-

dmu-cha, Z gór bia-łe nie-ze-szły ple-śnie, Da-bro-wa je-szcze nie su-

cha. *mf* Da-bro-wa je-szcze nie su-cha. Ach!

cha. *mf* Da-bro-wa je-szcze nie su-cha.

p Zło ci- ste przy-mruż świa- tel- ka, U- kryj się pod ma- tki rą- bek,
Zło- ci- ste przy mruż świa- tel- ka, U- kryj się pod ma- tki rą- bek

mf Nim cię zgu- bi szro- nu zą- bek, Lub chło- dnej ro- sy pe- rel- ka, Nim cię zgu- bi
Nim cię zgu- bi szro- nu zą- bek, Lub chło- dnej ro- sy pe- rel- ka, Nim cię zgu- bi

rit.
szro- nu zą- bek lub chło- dnej ro- sy pe- rel- ka.
szro- nu zą- bek szro- nu lub chło- dnej ro- sy pe- rel- ka.

Pożegnanie.

Słowa A. Mickiewicza.
Melodya ludowa.
Układ E. U.

Umikrowanie.
Splaw na 1 glos. *p* By- waj mi zdro- wy kra- ju ko- ha- ny, *mf* Już w mgli- stej
Świ- snę- ły wia- try, szu- mią bał- wa- ny, I mor- skie
Akomp.

ni- kniesz po- mro- ce
pta- ctwo świer- go- ce.
Da- lej za słoń- cem, gdzie ja- sną gło- wę,

2,00

W za-cho-dnie po-grą-ża pia-ny. Tym-cza-som słoń-ce
by-waj mi zdro-we! By-waj zdrów kra-ju ko-cha-ny!

Wilija. *)

Wilija naszych strumieni rodzica,
Dno ma złociste i niebieskie lica;
Piękna Litwinka, co jej czerpa wody,
Czystsze ma serce, śliczniejsze jagody.

Wilija w miłej kowieńskiej dolinie
Wśród tulipanów i narcyzów płynie;
Unóg Litwinki kwiat naszych mło-
[dzianów
Od róż krasniejszy i od tulipanów.
A. Mickiewicz.

O żołnierzu tułaczku. *)

Idzie żołnierz borem, lasem,
Przymierając z głodu czasem.
Suknia na nim poblakuje,
Wiatr dziurami przelatuje.

Jada, jada, wywijają.
Na wojenkę wysyłają.
I jaćbym też z wami jechał,
Gdyby mi kto konia siodłał.

Starsza siostra przyskoczyła,
Konika okulbaczyła.
A ta średnia miecz podaje,
A ta młodsza krzyczy łaje:

Wy nie płaczcie siostry, brata,
Wróci on nam za trzy lata.
Tu nadchodzi rok, półtora,
Huzarowie jada z pola.

Witajcie wy, huzarowie!
Daleko tam brat na wojnie?
My z wojenki też jedziemy,
Twego brata nie wiemy.

Leżyć on tam na Wołyniu,
Trzyma głowę na kamieniu.

Konik jego koło niego
Grzebie nogą, żałuje go.

Już wygrzebał po kolana.
Chce pochować swego pana.
(O tej piosnce staropolskiej wspomina
A. Mickiewicz w „Pannu Tadeuszu, przy
grze Jankiel.”)

Pieśń Filaretów. *)

Nieco zmieniona, dla użytku młodzieży
szkolnej.

Prez, prez od nas smutek z czoła,
Gdy piosenka brzmi do koła;
Niech wesoly z przyjacioly
Szybko mija czas. (bis)

Cóż pomoże narzekanie?
Co się ma stać to się stanie:
Dobrym wszędzie słodko będzie,
A złym wszędzie kwas. (bis)

A, że lepszy dzień zaświeci
I nie zginą Filareci,
Tej nadziei nie zachwieje
Żaden cnoty wróg. (bis)

Czcijmy wszyscy Mickiewicza!
On nam słodkich chwil użyjeza;
Wszelkie troski koi boski
Jego lutni dźwięk (bis)

O Zosieńce. *)

Ulubiona piosnka ludowa A. Mickiewicza.

Nasza Zosienka robocza była;
Wziąwszy kądziółkę, po wsi chodziła.
I przędzie i mota;
To naszej Zosieńki robota.

Wzięła bębenek, małe skrzypeczki
I na pastwisko gnała gąsieczi;
Bębniła i grała,
Na swego braciszka wołała.

Bębenek stłukła, gąski zgubiła;
Cóż ja nieszczęsna będę czyniła?
I płacze i woła:
Ach! nieszczęśliważ moja dola!

Aż tu Jasieńko przez las usłyszał,
Biegł do siostrzyczki, aż się zadyszał,
Zosieńko nie płaczże.
Ja ci twe gąsieczi znalazę (odnajdę).

Poszedł Jasieńko gąsieczi szukać,
Zaczął po lesie: hul! hul! hul! hukać,
I znalazł w gęstwinie;
Przypędza strapionej dziewczynie.

Słowiczku mój. *)

Ulubiona piosnka Adama Mickiewicza.

Słowiczku mój!
A leć, a piej! — A leć, a piej!
Na pożegnanie piej!
Spełnionym snom, wylanym łzom,
Skończonej piosnce twej.
Słowiczku mój, swe piórka zzuż!
Swe piórka zzuż, sokołe skrzydła weż,
I w ostrzu szpon złotych-stron
Dawidzki hymn tu nieś!

Bo padł już los i wyszedł głos
I tajne brzemień lat
Wydało płód i stał się cud
I rozraduje świat.

A. Mickiewicz do B. Zaleskiego.

*) UWAGA: Tekst całego „Śpiewnika Mickiewiczowskiego“ jest zawarty w „Śpiewniczku kieszonkowym,” wydanym przez E. Urbanka.